

24. Fra Enke efter Invalid T. M. Jensen (Gjesing), *Bothilde Marie Jensen*, om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 10. November 1905 af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, *Bluhme*).

Andragerindens afdøde Mand deltog som Ungkarl i Krigen 1864 og blev der saaret af en Kugle i Albuledet og som Fange ført først til Rendsborg, hvor Kuglen blev udtagen, og senere til Cüstrin, hvor den Læge, der behandlede hans Saar, gav ham Attest for at være Invalid. Efter Hjemkomsten indsendte han Attesten til Bestyrelsen for Invalidforsørgelsen og modtog fra denne 20 Kr. tilligemed Underretning om, at han maatte indgive en Ansøgning for at kunne opnaa Invalidestøttelse. Da han imidlertid var en dygtig Arbejder og nogenlunde vel stillet, kunde han ikke bekvemme sig til at indgive denne Ansøgning. Nogle Aar efter Krigen købte han en lille Gaard i Gunderup, Aarre Sogn, og giftede sig med Andragerinden. Det viste sig imidlertid efterhaanden, at hans saarede Arm ikke kunde taale det Arbejde, der fulgte med Gaardens Drift, og da hans økonomiske Stilling blev mindre god, indgav han Ansøgning om Invalidestøttelse. Denne blev dog Aar efter Aar nægtet ham, og først efter at han var ruineret, og Gaarden var solgt, fik han Understøttelse som Invalid. Enken mener nu, at enten maa hans Invaliditet regnes fra 1864, og da tilkommer der hende som Enke ikke Understøttelse, idet hun har giftet sig med den afdøde, da han var Invalid, men da mener hun, at Billighed taler for, at den af Staten opsparerede ikke udbetalte Invalidforsørgelse kommer hende i alt Fald delvis til gode, eller ogsaa maa den afdødes Invaliditet regnes fra den Dag Invalidestøttelsen begyndte, og da tilkommer der hende som Enke en Understøttelse, idet Manden da forlængst var gift. Sagen har været Genstand for et Andragende til Finansministeriet, der under Henvisning til Lovens Bogstav har afslaaet Andragendet, og Andragerinden henvender sig nu til Folketingets Humanitet.

1 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

25. Fra *Sløjdforeningen af 1902* om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 30. November 1905 af Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds, *Berntsen*).

Andragendet er saalydende:

„Sløjdforeningen af 1902“, der har dannet sig om Sløjdskolens i Askov med den Opgave at virke for Udbredelse af Nääs-Sløj i Danmark, andrager herved den høje Rigsdag om en Understøttelse paa 3,000 Kr.

Som Redegørelse tjener følgende:

I 1886 oprettede afdøde S. L. Meldgaard Sløjdskolens i Askov og begyndte at arbejde for Uddannelse af Sløjdlære efter det Princip, som anvendes ved Nääs Sløjdsseminarium i Sverige. I 1891 modtog han første Gang en Understøttelse af Statens Midler paa 500 Kr. gennem „Dansk Sløjdforening“ til Uddannelse af Lærere; denne Understøttelse er, siden Hr. Jørg. Rasmussen overtog Skolen ved Meldgaards Død i 1894, stegen til 1,400 Kr. aarlig.

Principperne, hvorefter dansk og svensk Sløj arbejder, ere højst forskellige, idet den danske Sløj er bygget paa Værktøjet, Forøvelser og Klasseundervisning, medens den svenske Sløj fra første Færd stiller Krav til Barnets Selvtænkning og holder sig udelukkende til færdige anvendelige Genstande for at fange Barnets Interesse saa meget som muligt, derfor støtter den sig hovedsagelig til individuel Undervisning med nogen Gruppeundervisning. Venner af svensk Sløj gaa nemlig ud fra, at Sløjden først faar sin rette Betydning for Opdragelsen, naar den lægges saaledes til Rette, at den friske, barnlige Glæde, som Arbejdet umiddelbart giver, ikke gaar tabt ved en alt for systematisk og haandværksmæssig Udøvelse.

Det vil derfor være klart, at saa længe Nääs-Sløj er afhængig af „Dansk Sløjdforening“s Administration, vil Nääs-Sløj ikke have Betingelse for en naturlig Udvikling, fordi „Dansk Sløjdforening“ stadig har afvist Andragende om forhøjet Til-